

Tadeusz Szczurek, Stanisław Sinkowski

Piskorzno, gm. Krzeszyce, woj. gorzowskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 14, 71-72

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OŻARÓW
woj. tarnobrzeskie

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Janusz Budziszewski pod opieką naukową doc. dr. hab. Stefana K. Kozłowskiego. Finansował WKZ w Tarnobrzegu. Pierwszy sezon badań. Kopalnia krzemienia z wczesnej epoki brązu.

W centralnej partii, największej z wydzielonych, na podstawie szczegółowych badań powierzchniowych, części kopalni założono wykop o wymiarach 10 x 2 m.

Odsłonięto w nim duże fragmenty dwóch pracowni krzemieniarskich kultury mierzanowickiej oraz dwóch szybów eksploatacyjnych. Pracownie dostarczyły około 13 500 zabytków krzemiennych. Wstępna analiza materiału wykazała, iż wyrabiano w nich krzemienne ostrza noży sierpowatych.

Ze względu na wielką czasochłonność eksploracji pracowni krzemieniarskich nie zdołano ukończyć badań. Wykop został zabezpieczony.

Badania będą kontynuowane w przyszłym roku.

PISKORZNO, gm. Krzeszyce
woj. gorzowskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Gorzowie Wlkp.

Badania prowadził mgr Tadeusz Szczurek przy udziale Stanisława Sinkowskiego. Finansował WKZ i Muzeum Okręgowe w Gorzowie Wlkp. Pierwszy sezon badań. Pozostałości cmentarzyska kultury unietyckiej.

Stanowisko położone jest na terenie Piskorzna tzw. Dwa, na kulminacji zalesionej wydmy, przeciętej wskutek długoletniego wybierania piasku. Badania wykopaliskowe o charakterze ratowniczym, poprzedzone były licznymi obserwacjami skarpy wybierzyska, podczas których odsłonięto szczątki kilku obiektów /grobow?/ z konstrukcjami kamiennymi i zabytki ruchome /m.in. naczynie i fragment motyki kamiennej/. Eksploracją objęto obszar 258 m², lokalizując wykop na osi N-S na szczycie wzniesienia, w pobliżu skraju piaskowni.

Stanowisko uległo poważnemu zniszczeniu w wyniku systematycznego wybierania piasku /jest to tzw. "dzika" zwirownia/ oraz dodatkowej dewastacji przez transeje wykonane w czasie ostatniej wojny; duże szkody spowodował również przeprowadzony ostatnio wyrąb drzew i połączona z nim uprawa pod nowe kultury leśne.

Odkryte w trakcie badań dwa groby z pozostałościami konstrukcji kamiennych uległy wskutek wymienionych prac dużemu zniszczeniu. Uratowano z nich naczynia natomiast szkielety zostały w znacznym stopniu uszkodzone w czasie wcześniejszych prac ziemnych jak również przez rozkład naturalny. Ponadto ujawniono warstwę kopalnego /?/ humusu z bardzo drobnymi fragmentami ceramicznymi i przepalonymi ziarniakami zbóż. Fakt ten, tudzież dodatkowe odkrycie dziesięciu jam, niestety zupełnie pozbawionych materiału ruchomego /w dwóch tylko wystąpiły duże ilości spalonego zboża/, może jednak sugerować, że w miejscu cmentarzyska kultury unietyckiej istniało młodsze chronologicznie obozowisko /kultury łużyckiej ?/.

Materiał z badań znajduje się w Muzeum Okręgowym w Gorzowie Wlkp. Z uwagi na wielki stopień zniszczenia stanowiska oraz częściowe zalesienie nie zaleca się jego dalszej eksploracji.

PLESZEW
woj. kaliskie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe
Ziemi Kaliskiej w Kaliszu

Badania prowadził mgr Edward Pudeiko.
Finansował WKZ w Kaliszu. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej od IV okresu brązu do okresu halszackiego.

Badania prowadzone były na terenie czynnej piasznicy W. Młynarczyka i na przyległych gruntach ob. Presza. Miały charakter ratowniczy z uwagi na prace przy eksploracji żwiru i uprawie ziemi.

Przekopano teren o powierzchni 4 arów. Odkryto 10 grobów ciałopalnych kultury łużyckiej w tym jeden bez materiału kostnego w jamie grobowej - zapewne symboliczny. Z pozostałych, 7 reprezentowało groby popielnicowe, a 2 - groby jamowe. Dwa groby - 83/80 i 87/80 miały zachowany regularny układ kamieni w formie kół o średnicy 6 i 6,5 m. Były to zapewne ślady kurhanów z wewnętrzną jamą grobową otoczone prostokątną obstawą kamienną. Grób 85/80 też wydaje się być śladem małego kurhanu o średnicy około 3 m. Tu jednak pochówek ma charakter jamowy. Ze zniszczonego - przez oberwanie się stoku żwirowni podczas ulewnego deszczu - grobu 81/80 /dziecinne/ prawdopodobnie pochodzi odkryty w pobliżu fragment zgiętego rytualnie zwierciadła brązowego z profilowaną rękojęcią.

W popielnicy grobu 82/80 odkryto doskonale zachowany okaz szczypczyków brązowych. W sumie w ciągu trzech sezonów na tym cmentarzysku wyeksplorowano 90 pochówków. Badania tegoroczne pozwoliły na uchwycenie północnego i południowego zasięgu cmentarzyska. Planuje się kontynuowanie prac w roku przyszłym, uchwycę-